

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 464

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 21 iunie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
LEGI ȘI DECRETE				
100.		Institutului de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor — Centrul de Testare a Soiurilor Tâncăbești, județul Ilfov, și scăderea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unor terenuri retrocedate, în condițiile legii.....	5	
— Lege pentru ratificarea Acordului de parteneriat și cooperare consolidat dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Kazahstan, pe de altă parte, semnat la Astana la 21 decembrie 2015	2			
455.		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului de parteneriat și cooperare consolidat dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Kazahstan, pe de altă parte, semnat la Astana la 21 decembrie 2015	2	199.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 397/2003 pentru aprobarea Nominalizării arealelor viticole și încadrării localităților pe regiuni viticole, podgorii și centre viticole	6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
421.		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
— Hotărâre pentru aprobarea Amendamentului convenit prin schimbul de scrisori semnate la Londra la 2 februarie 2017 și la București la 9 februarie 2017 și la 13 februarie 2017 între Guvernul României și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare la Acordul de împrumut dintre România și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului de construcție a variantei de ocolire a municipiului Constanța, semnat la București la 7 decembrie 2005	3-4	Decizia nr. 13 din 25 aprilie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	7-14	
424.		ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII		
— Hotărâre privind actualizarea valorilor de inventar și modificarea datelor de identificare ale unor bunuri din domeniul public al statului aflate în administrarea		671.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Regulamentului privind examenul de capacitate al judecătorilor stagiați și al procurorilor stagiați, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 581/2006	15-16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

pentru ratificarea Acordului de parteneriat și cooperare consolidat dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Kazahstan, pe de altă parte, semnat la Astana la 21 decembrie 2015

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul de parteneriat și cooperare consolidat dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Kazahstan, pe de altă parte, semnat la Astana la 21 decembrie 2015*).

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
NICULAE BĂDĂLĂU

București, 10 mai 2017.
Nr. 100.

---

*) Acordul de parteneriat și cooperare consolidat dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Kazahstan, pe de altă parte, semnat la Astana la 21 decembrie 2015, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului de parteneriat și cooperare consolidat dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Kazahstan, pe de altă parte, semnat la Astana la 21 decembrie 2015

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului de parteneriat și cooperare consolidat dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Kazahstan, pe de altă parte, semnat la Astana la 21 decembrie 2015, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 10 mai 2017.
Nr. 455.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

pentru aprobarea Amendamentului convenit prin schimbul de scrisori semnate la Londra la 2 februarie 2017 și la București la 9 februarie 2017 și la 13 februarie 2017 între Guvernul României și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare la Acordul de împrumut dintre România și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului de construcție a variantei de ocolire a municipiului Constanța, semnat la București la 7 decembrie 2005

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (2) din Legea nr. 210/2006 privind ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului de construcție a variantei de ocolire a municipiului Constanța, semnat la București la 7 decembrie 2005, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Amendamentul convenit prin schimbul de scrisori*) semnate la Londra la 2 februarie 2017 și la București la 9 februarie 2017 și la 13 februarie 2017 între Guvernul României și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare la Acordul de împrumut dintre România și Banca

Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului de construcție a variantei de ocolire a municipiului Constanța, semnat la București la 7 decembrie 2005, ratificat prin Legea nr. 210/2006, cu completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Viorel Ștefan
p. Ministrul transporturilor,
Dragoș Titea,
secretar de stat
Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleşcanu

București, 9 iunie 2017.
Nr. 421.

*) Traducere.

BANCA EUROPEANĂ PENTRU RECONSTRUCȚIE ȘI DEZVOLTARE

România
Ministerul Finanțelor Publice, strada Apolodor nr.17, sectorul 5, București, România

În atenția: doamnei Boni Cucu
director general

C.C: Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România
bulevardul Dinicu Golescu nr. 38, București, sectorul 1

În atenția: director general

2 februarie 2017

**România — Proiectul Bypass Constanța — Operațiunea nr. 33391
Extinderea datei-limită de tragere**

Vă rugăm să faceți referire la Acordul de împrumut datat 7 decembrie 2005 („Acordul de împrumut”) dintre România și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare („Banca”).

Termenii utilizați în Acordul de împrumut au aceleași semnificații în prezenta scrisoare.

În conformitate cu prevederile secțiunii 7.02(a) din Termenii și condițiile standard datate februarie 1999, Banca înștiințează prin prezenta faptul că suma de 10.352,93 euro, netrasă de dumneavoastră din împrumut până la data-limită de tragere, a fost anulată începând cu 1 ianuarie 2017.

Conținutul prezentei scrisori nu va afecta niciun drept, putere sau remediu al Băncii în legătură cu orice altă condiție din Acordul de împrumut, nici nu va fi interpretat ca un consimțământ sau derogare de la acesta [condiție].

Cu stimă,
BANCA EUROPEANĂ PENTRU RECONSTRUCȚIE ȘI DEZVOLTARE
Tony Preda,
lead manager
Departamentul administrare operațiuni

BANCA EUROPEANĂ PENTRU RECONSTRUCȚIE ȘI DEZVOLTARE

România
Ministerul Finanțelor Publice, strada Apolodor nr.17, sectorul 5, București, România

În atenția: doamnei Boni Cucu
director general

C.C.: Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România
bulevardul Dinicu Golescu nr. 38, București, sectorul 1

În atenția: director general

9 februarie 2017

România — Proiectul Bypass Constanța — Operațiunea nr. 33391
Anularea sumei netrase

Vă rugăm să faceți referire la scrisoarea Băncii datată 2 februarie 2017 privind anularea sumei de 10.352,93 euro care nu a fost trasă la data-limită de tragere.

În conformitate cu prevederile secțiunii 3.08(b)(iii) din Termenii și condițiile standard, după cum este cuprins în Acordul de împrumut, „suma anulată va fi aplicată pro-rata la ratele de capital ale sumei împrumutului prezentat în Graficul de amortizare la Acordul de împrumut și scadente după o astfel de anulare”.

Pentru informarea dumneavoastră, găsiți mai jos un grafic de amortizare orientativ pentru valoarea principalului în prezent restant:

Data	Suma scadentă în RON	Suma scadentă în EUR
08/05/17	4.689.477,13	—
07/08/17	4.689.477,13	4.785.333,17
06/11/17	4.689.477,13	—
06/02/18	4.689.477,13	4.785.333,17
08/05/18	4.689.477,13	—
06/08/18	4.689.477,13	4.785.333,17
06/11/18	4.689.477,13	—
06/02/19	4.689.477,13	4.785.333,17
07/05/19	4.689.477,13	—
06/08/19	4.689.477,13	4.785.333,17
06/11/19	4.689.477,13	—
06/02/20	4.689.477,13	4.785.333,17
06/05/20	4.689.477,13	—
06/08/20	4.689.477,13	4.785.333,17
06/11/20	4.689.477,13	—
08/02/21	4.689.477,13	4.785.333,17
06/05/21	4.689.477,13	—
06/08/21	4.689.477,13	4.785.333,21
08/11/21	4.689.477,15	—

Vă mulțumim pentru continua cooperare.

Cu stimă,
Iustin Ivănescu, CFA
bancher asociat, BERD

C.C.: Matteo Patrone, director, director regional pentru România și Bulgaria

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
SECRETAR DE STAT

13 februarie 2017

Către
Domnul Tony Preda,
lead manager
România
Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare
One Exchange Square, London EC2A 2JN, Regatul Unit al Marii Britanii
Fax: +44 20 70 7338 7017

Re: Proiect ocolire Constanța — Acordul de împrumut nr. 33391

Stimate Domn,
Vă confirmăm, cu mulțumiri, primirea scrisorilor dumneavoastră datate 2 și 9 februarie 2017 referitoare la anularea sumei de 10.352,93 euro din sumele împrumutului și, respectiv, la actualizarea graficului de amortizare.

Vă mulțumim pentru sprijin și colaborare.

Cu stimă,
Attila Gyorgy
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorilor de inventar și modificarea datelor de identificare ale unor bunuri din domeniul public al statului aflate în administrarea Institutului de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor — Centrul de Testare a Soiurilor Tâncăbești, județul Ilfov, și scăderea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unor terenuri retrocedate, în condițiile legii

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar și modificarea datelor de identificare ale unor bunuri din domeniul public al statului aflate în administrarea Institutului de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor — Centrul de Testare a Soiurilor Tâncăbești, județul Ilfov, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă scăderea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unor terenuri retrocedate, în condițiile legii, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea
Ministrul finanțelor publice,
Viorel Ștefan

București, 9 iunie 2017.
Nr. 424.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Institutului de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor (CIF — 4192880) pentru care se modifică adresa, descrierea tehnică și se actualizează valoarea de inventar, după caz

Nr. crt.	Codul de clasificare și nr. MFP	Denumirea	Descrierea tehnică	Adresa	Valoarea de inventar — lei —
1.	Cod: 8.28.10; MF 34080	Clădire administrativă Tâncăbești + anexe	Sc 506 mp, din care Sc anexe — 295 mp; Sd — 506 mp; teren Cc — 12.100 mp. CF nr. 100136	Str. Înv. Moga Mihai nr. 47, satul Tâncăbești, comuna Snagov, județul Ilfov	524.970
2.	Cod: 8.05.03; MF 34120	Teren suprafață totală Tâncăbești	Suprafață totală — 272.616 mp	Satul Tâncăbești, comuna Snagov, județul Ilfov	1

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE

ale terenului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Institutul de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor (CIF — 4192880) care se scade din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului ca urmare a retrocedării, în condițiile legii

Nr. crt.	Codul de clasificare și nr. MFP	Denumirea	Descrierea tehnică	Adresa	Baza legală
1.	Cod: 8.05.03; MF 34120	Teren suprafață totală Tâncăbești	Suprafață — 272.616 mp	Județul Ilfov, comuna Snagov, satul Tâncăbești	Hotărârea nr. 947/09.06.2006 a Comisiei Județene Ilfov pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, Sentința civilă nr. 6.366/2008 în Dosar nr. 7.391/94/2008

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind modificarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 397/2003 pentru aprobarea Nominalizării arealelor viticole și încadrării localităților pe regiuni viticole, podgorii și centre viticole

Văzând Referatul de aprobare al Oficiului Național al Viei și Produselor Vitivinicole (O.N.V.P.V.) cu nr. 1.071 din 12.05.2017, având în vedere prevederile:

— art. 4 alin. (3) din Legea viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 164/2015, cu modificările ulterioare;

— art. 3 din Normele metodologice de aplicare a Legii viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 164/2015, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 512/2016;

— art. 8 lit. s) din Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național al Viei și Produselor Vitivinicole, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigridină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 397/2003 pentru aprobarea Nominalizării arealelor viticole și încadrării localităților pe regiuni viticole, podgorii și centre viticole, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 și 513 bis din 16 iulie 2003, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— La punctul VIII „Regiunea viticolă a nisipurilor și altor terenuri favorabile din sudul țării”, pozițiile 0.38 „Dragănești-Olt — Olt” și 0.45 „Rușețu — Buzău” se modifică și vor avea următorul cuprins:

—	0.38. Drăgănești-Olt	Oraș Drăgănești-Olt	Drăgănești-Olt	—
			Mărunței	Mărunței, Malu Roșu, Bălănești
			Cezieni	Cezieni
			Brebeni	Brebeni

—	0.45 Rușețu Buzău		Rușețu	Rușețu
			Smeeni	Moisica, Călțuna”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea

București, 16 iunie 2017.
Nr. 199.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 13**din 25 aprilie 2017**

Dosar nr. 620/1/2017

Mirela Sorina Popescu — președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Leontina Șerban — judecător la Secția penală

Anca Mădălina Alexandrescu — judecător la Secția penală

Simona Cîrnaru — judecător la Secția penală

Marius Dan Foițoș — judecător la Secția penală

Ioana Alina Ilie — judecător la Secția penală

Săndel Lucian Macavei — judecător la Secția penală

Valentin Horia Șelaru — judecător la Secția penală

Ionuț Mihai Matei — judecător la Secția penală

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 4.874/233/2016 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă instituția aplicării legii penale mai favorabile reglementată de art. 6 din Codul penal este incidentă sau nu în situația în care legea penală mai favorabilă a intervenit după liberarea condiționată din executarea pedepsei, iar ulterior modificării legislative restul de pedeapsă rămasă neexecutată a fost revocat printr-o altă hotărâre de condamnare, rămasă definitivă, prin care nu s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 6 din Codul penal”.

Completul competent să judece sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile ce formează obiectul Dosarului nr. 620/1/2017 este legal constituit conform dispozițiilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și art. 274 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința de judecată a fost prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Mirela Sorina Popescu.

La ședința de judecată a participat doamna Diana Gabriela Vlădaia, magistrat-asistent în cadrul Secției penale, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 276 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Judecător-raportor a fost desemnat, conform prevederilor art. 476 alin. (7) din Codul de procedură penală, doamna judecător Leontina Șerban, judecător în cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de doamna Marinela Mincă, procuror în cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, învederând obiectul Dosarului nr. 620/1/2017 aflat pe rolul Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, precum și faptul că, drept urmare a solicitărilor formulate în temeiul art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, la dosarul cauzei au fost depuse puncte de vedere asupra problemei de drept deduse dezlegării de către curțile de Apel Alba Iulia, Bacău, Brașov, București, Cluj,

Constanța, Craiova, Galați, Iași, Oradea, Pitești, Ploiești, Suceava, Târgu Mureș și Timișoara, precum și de către Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție și Departamentul de Drept Penal al Facultății de Drept din cadrul Universității București.

Totodată, a învederat că la data de 3 aprilie 2017 a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor care a fost comunicat părților, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală, care nu au transmis puncte de vedere privind chestiunea de drept supusă judecării.

La data de 13 aprilie 2017, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a depus Adresa nr. 648/C/628/III-5/2017 prin care s-a adus la cunoștință că în cadrul Secției Judiciare — Serviciul judiciar penal al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii vizând chestiunea de drept supusă dezlegării în prezenta cauză. De asemenea, la aceeași dată au fost depuse la dosarul cauzei *concluzii scrise* formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, doamna judecător Mirela Sorina Popescu, constatând că nu sunt cereri de formulat sau excepții de invocat, a solicitat doamnei procuror Marinela Mincă să susțină punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema de drept supusă dezbaterii.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, a precizat că este admisibilă sesizarea formulată, fiind îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală.

Procurorul a arătat că, în prezenta cauză, instanța de trimitere soluționează contestația la executare împotriva unei sentințe pronunțate de Tribunalul Galați, definitivă printr-o decizie pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin care contestatorul a fost condamnat la pedeapsa de 15 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie sub imperiul legii vechi. S-a menționat că, pe calea acestei proceduri, contestatorul solicită aplicarea legii penale mai favorabile conform art. 6 din Codul penal și, pe cale de consecință, reducerea pedepsei de 15 ani închisoare la maximum special prevăzut de lege pentru această infracțiune.

De altfel, a susținut că legea penală mai favorabilă a intervenit după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare împotriva căreia s-a formulat contestație la executare, mai exact în perioada de liberare condiționată din pedeapsa de 15 ani închisoare și până la considerarea ca executată a acestei pedepse. În acest context a apreciat ca fiind îndeplinite toate condițiile legale ale admisibilității unei contestații la executare prin care se invocă legea penală mai favorabilă drept cauză de micșorare a unei pedepse definitive, conform art. 585 și art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală. Astfel, procurorul a susținut că există aplicată o pedeapsă definitivă de condamnare la pedeapsa închisorii, pe parcursul executării căreia ori până la considerarea ca executată a acesteia, a intervenit o lege penală mai favorabilă care, din perspectiva contestatorului, reprezintă o cauză de micșorare a pedepsei

câtă vreme legea prevede pentru aceeași infracțiune un maxim special de 10 ani închisoare, deci mai mic decât pedeapsa efectiv aplicată de 15 ani închisoare. S-a arătat că, în mod evident, cauza de micșorare a pedepsei este ulterioară rămânerii definitive a hotărârii.

De asemenea s-a precizat că, sub acest aspect, se configurează ipoteza tipică de incidență a contestației la executare.

Totodată, procurorul a menționat că, pentru persoanele condamnate definitiv mai înainte de intrarea în vigoare a Codului penal din 2014, procedura de aplicare a legii penale mai favorabile s-a făcut printr-o procedură specială reglementată de dispozițiile art. 23 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, cu modificările ulterioare, și de Hotărârea Guvernului nr. 836/2013 privind constituirea și atribuțiile comisiilor de evaluare a incidenței aplicării legii penale mai favorabile în cazul persoanelor aflate în executarea pedepselor și măsurilor educative privative de libertate din perspectiva noilor reglementări penale și procesual penale.

Însă, în privința contestatorului din cauză, aplicarea legii penale mai favorabile nu a fost realizată nici conform art. 23 din Legea nr. 255/2013, cu modificările ulterioare, și nici de instanța care l-a judecat și condamnat ulterior pentru o altă faptă, deși această din urmă instanță ar fi trebuit să dea eficiență art. 6 din Codul penal cu privire la primul termen al recidivei.

De asemenea s-a mai susținut că nu constituie un impediment faptul că pedeapsa definitivă a fost valorificată ulterior printr-o altă hotărâre judecătorească, care nu a aplicat art. 6 din Codul penal, și nu face inadmisibilă contestația la executare îndreptată împotriva primei hotărâri de condamnare la pedeapsa de 15 ani închisoare care reprezintă primul termen al recidivei în ceea ce îl privește pe contestator. Procurorul a considerat că un astfel de demers nu afectează autoritatea de lucru judecat în ceea ce privește hotărârile pronunțate ulterior și în cadrul cărora instanțele ar fi putut face aplicarea art. 6 din Codul penal întrucât nu se repun în discuție aspecte care vizează fondul cauzei ori schimbarea încadrării juridice și, pe cale de consecință, eventual, înlăturarea stării de recidivă. Or, legalitatea unei pedepse se impune a fi asigurată inclusiv în faza de executare.

În concluzie, s-a solicitat admiterea sesizării Curții de Apel Galați.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a declarat dezbaterile închise, reținându-se dosarul în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea de ședință din data de 27 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.874/233/2016, Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori, în baza art. 475 din Codul de procedură penală, a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă instituția aplicării legii penale mai favorabile reglementată de art. 6 din Codul penal este incidentă sau nu în situația în care legea penală mai favorabilă a intervenit după liberarea condiționată din executarea pedepsei, iar ulterior modificării legislative restul de pedeapsă rămas neexecutat a fost revocat printr-o altă hotărâre de condamnare, rămasă definitivă, prin care nu s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 6 din Codul penal”.

II. Expunerea succintă a cauzei

Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori este investită, în ultim grad de jurisdicție, cu soluționarea contestației declarate de condamnatul B.P. împotriva Sentinței penale nr. 597/20.10.2016, pronunțată de Tribunalul Galați în Dosarul nr. 4.874/233/2016.

Prin sentința penală menționată s-a respins, ca inadmisibilă, contestația la executare formulată de B.P., în prezent deținut în Penitenciarul Galați.

Pentru a pronunța această sentință, tribunalul a reținut că condamnatul B.P. s-a adresat instanței de judecată cu o contestație la executare prin care a solicitat aplicarea legii penale mai favorabile în ceea ce privește o pedeapsă de 15 ani închisoare executată, din 2001 până în 2012, pentru o infracțiune de tâlhărie.

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul a constatat că, prin Sentința penală nr. 341/13.09.2001 a Tribunalului Galați (definitivă și modificată prin Decizia penală nr. 3.807/17.09.2003 a Curții Supreme de Justiție), contestatorul B.P. a fost condamnat la o pedeapsă de 15 ani închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni de tâlhărie prevăzute de art. 211 alin. (2) lit. b), lit. c) și lit. e) din Codul penal din 1969 — *tâlhărie săvârșită de o persoană având asupra sa o armă, mascată și în loc public*.

Executarea acestei pedepse a început la data de 27.08.2001 (ca urmare a arestării preventive), contestatorul fiind liberat condiționat la data de 10.07.2012, cu un rest rămas neexecutat de 1.474 zile închisoare.

Prin Sentința penală nr. 60/23.03.2016 a Tribunalului Brăila (modificată și definitivă prin Decizia penală nr. 661/A/06.06.2016), contestatorul B.P. a fost condamnat la următoarele pedepse:

— 3 ani și 2 luni închisoare, precum și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și lit. b) din Codul penal pentru săvârșirea infracțiunii de *trafic de persoane*, prevăzută de art. 210 alin. (1) lit. a) cu aplicarea art. 41 alin. (1) din Codul penal și art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală;

— 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de *acces ilegal la un sistem informatic*, prevăzută de art. 360 alin. (1) și alin. (2) cu aplicarea art. 41 alin. (1) din Codul penal și art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală;

— 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de *alterare a integrității datelor informatice*, prevăzută de art. 362 cu aplicarea art. 41 alin. (1) din Codul penal din 2014 și art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală;

— 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de *șantaj*, prevăzută de art. 207 alin. (1) și alin. (2) cu aplicarea art. 41 alin. (1) din Codul penal și art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală.

În temeiul art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal au fost contopite pedepsele anterior menționate, urmând ca B.P. să execute o pedeapsă rezultată de 3 ani și 8 luni închisoare.

În baza art. 43 alin. (2) din Codul penal, la această pedeapsă rezultantă a fost adăugat restul rămas neexecutat de 1.474 zile închisoare din pedeapsa de 15 ani închisoare aplicată prin Sentința penală nr. 341/13.09.2001 a Tribunalului Galați, urmând ca, în final, B.P. să execute pedeapsa de 3 ani, 8 luni și 1.474 zile închisoare.

Instanța sesizată cu contestația la executare a notat că, potrivit art. 598 alin. (1) din Codul de procedură penală, contestația contra executării hotărârii penale se poate face în următoarele cazuri:

a) când s-a pus în executare o hotărâre care nu era definitivă;

b) când executarea este îndreptată împotriva altei persoane decât cea prevăzută în hotărârea de condamnare;

c) când se ivește vreo nelămurire cu privire la hotărârea care se execută sau vreo împiedicare la executare;

d) când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei.

În raport cu aceste dispoziții legale, Tribunalul Galați a reținut că, la data de 1.02.2014, a intrat în vigoare Codul penal din 2014 care, în cuprinsul art. 234 alin. (1) lit. a) și lit. c), prevede pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie săvârșită de o persoană având asupra sa o armă și mascată o pedeapsă de la 3 la 10 ani închisoare, maximul special fiind deci inferior pedepsei aplicate prin Sentința penală nr. 341/13.09.2001 a Tribunalului Galați.

S-a precizat, în ceea ce privește contestația la executare, că aceasta este doar un mijloc procesual, cu caracter jurisdicțional, prin care se asigură punerea în executare și executarea propriu-zisă a hotărârii penale definitive în conformitate cu legea, prin aplicarea acelor dispoziții de drept penal și de drept procesual penal care se referă la executarea unei condamnări penale. Datorită acestei naturi juridice, legea prevede mijloacele prin care se asigură aplicarea legii în executarea condamnării, dar exclude posibilitatea ca pe această cale să fie afectată autoritatea de lucru judecat. Pe cale de consecință, s-a apreciat că o contestație făcută în afara cazurilor expres prevăzute de lege este inadmisibilă. Pe această cale s-a arătat că nu se pot invoca nevinovăția, greșita condamnare a contestatorului în lipsa unor probe temeinice, descoperirea unor probe noi, greșita încadrare juridică a faptei, individualizarea pedepsei sau orice alte aspecte ce țin de judecata în fond a cauzei și care se bucură de autoritate de lucru judecat.

Ca un aspect preliminar, tribunalul a avut în vedere că Sentința penală nr. 60/23.03.2016 a Tribunalului Brăila a fost pronunțată și a rămas definitivă ulterior intrării în vigoare a Codului penal din 2014. S-a considerat că acest aspect este deosebit de important întrucât, de regulă, contestația la executare poate fi admisă numai atunci când motivul invocat [dintre cele expres și limitativ prevăzute în cuprinsul art. 598 alin. (1) din Codul de procedură penală] este ulterior rămânerii definitive a hotărârii de condamnare. Însă, în ceea ce privește condamnatul B.P. cauza de reducere a pedepsei era preexistentă condamnării. Prin urmare, a reținut tribunalul, se prezumă că la momentul dezbaterilor și, ulterior, la pronunțarea hotărârii nicio parte ori participant procesual sau eventual instanța de judecată nu a apreciat că această cauză s-ar aplica în ceea ce privește situația juridică a contestatorului B.P. În opinia tribunalului a considera că o eventuală cauză de reducere a pedepsei poate fi avută în vedere pe calea contestației la executare, deși aceasta (cauza) exista la momentul pronunțării hotărârii de condamnare, ar echivala cu atingere adusă autorității de lucru judecat și, prin urmare, nu poate fi primită.

Împotriva acestei sentințe a declarat contestație condamnatul B.P., susținând că, în cauză, se impune reducerea pedepsei de 15 ani închisoare ce i-a fost aplicată prin Sentința nr. 341/13.09.2001 a Tribunalului Galați la pedeapsa de 10 ani închisoare, pedeapsă ce reprezintă maximul special prevăzut de art. 234 alin. (1) lit. c) din Codul penal din 2014.

La termenul din 18 ianuarie 2017, din oficiu, Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori a pus în discuție oportunitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se statueze asupra problemei de drept expuse în preambulul prezentului raport, iar prin Încheierea din 27 ianuarie 2017, aceeași instanță a constatat îndeplinirea toate cerințele de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală și, ca urmare, a dispus sesizarea instanței supreme.

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (2) din Codul de procedură penală a dispus suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

III. **Punctul de vedere al procurorului și al părții asupra chestiunii de drept sesizate**

Reprezentantul Ministerului Public a apreciat că este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile asupra chestiunii de drept puse în discuție, fără a exprima o opinie.

Condamnatul, prin apărător ales, în susținerea cererii de sesizare a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, a arătat că este justificată sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, opinând că, în speță, sunt aplicabile dispozițiile art. 6 din Codul penal, această instituție fiind incidentă până la considerarea ca executată în întregime a pedepsei.

IV. **Punctul de vedere al completului care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție**

Instanța de trimitere a arătat că instituția prevăzută de art. 6 din Codul penal este incidentă după liberarea condiționată din executarea pedepsei și în situația în care restul rămas neexecutat a fost revocat printr-o altă hotărâre de condamnare, rămasă definitivă, prin care nu s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 6 din Codul penal.

În acest sens, curtea de apel a avut în vedere principiul legalității pedepsei pe toată durata executării acesteia și faptul că, până la împlinirea restului de pedeapsă rămas de executat în urma liberării condiționate, pedeapsa din care provine acest rest nu poate fi considerată ca și executată, cu atât mai mult cu cât restul de pedeapsă a fost revocat și inclus într-o altă pedeapsă rezultantă.

Faptul că prin hotărârea ulterioară nu a fost analizată incidența prevederilor art. 6 din Codul penal constituie, în opinia curții de apel, un argument că, într-o astfel de situație, nu poate fi invocată autoritatea de lucru judecat și, nicidecum, un impediment în aplicarea acestei instituții, întrucât chestiunea incidenței în cauză a prevederilor art. 6 din Codul penal nu a fost tranșată anterior, în mod definitiv, aceasta făcând obiectul unei judecări, pentru prima dată, abia cu ocazia formulării contestației la executare de către condamnat.

V. **Opinia specialiștilor consultați**

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) raportate la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală a fost solicitată specialiștilor de drept penal opinia asupra chestiunii de drept supuse examinării.

Domnul profesor universitar doctor Valerian Cioclei din cadrul Departamentului de Drept Penal al Facultății de Drept din cadrul Universității București a opinat, în raport cu chestiunea de drept, așa cum ea a fost formulată în sesizare, că: instituția aplicării legii penale mai favorabile reglementată de art. 6 din Codul penal este incidentă în situația în care legea penală mai favorabilă a intervenit după liberarea condiționată din executarea pedepsei, iar ulterior modificării legislative restul de pedeapsă rămas neexecutat a fost revocat printr-o altă hotărâre de condamnare, rămasă definitivă, prin care nu s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 6 din Codul penal.

În argumentarea opiniei, în esență, s-a precizat în primul rând că dispozițiile art. 6 din Codul penal sunt imperative, nu facultative, iar aplicarea lor, obligatorie, revine instanței competente, inclusiv din oficiu, potrivit dispozițiilor art. 595 din Codul de procedură penală.

În al doilea rând, s-a arătat că dispozițiile noului Cod penal, ale noului Cod de procedură penală, ale legilor de punere în aplicare ale acestora, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 836/2013 (privind constituirea și atribuțiile comisiilor de evaluare a incidenței aplicării legii penale mai favorabile în cazul persoanelor aflate în executarea pedepselor) au creat cadrul legal necesar pentru ca, odată cu intrarea în vigoare a noilor Coduri, nicio persoană să nu continue executarea unei pedepse devenite ilegală.

Contrar opiniei primei instanțe care a judecat cauza s-a menționat că cererea se încadrează în cazurile prevăzute de lege, mai exact cel la care se referă art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală: „când se invocă amnistia, prescripția, grațierea, sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei”. S-a considerat că, în mod evident, invocarea art. 6 din Codul penal și aplicarea acestuia reprezintă o cauză de stingere a pedepsei în raport cu „restul” adăugat și o cauză de micșorare în raport cu pedeapsa totală, care ar trebui executată.

S-a mai notat că admiterea contestației nu „echivalează cu o atingere adusă lucrului judecat”. Pe lângă argumentul adus de instanța de sesizare, respectiv că problema art. 6 din Codul penal nu a fost pusă în discuție anterior contestației la executare, s-a precizat că este admis, atât în doctrină, cât și în jurisprudență, faptul că, în procedura contestației la executare, problema autorității de lucru judecat ar putea fi ridicată numai în măsura în care, pe această cale, s-ar urmări soluționarea unei probleme de fond. Or, în speța analizată, nu este vorba despre o reapreciere cu privire la fondul cauzei, ci pur și simplu despre constatarea unei cauze de stingere a pedepsei.

Prin opinia juridică s-a subliniat că, urmând logica primei instanțe, instituția contestației la executare ar fi aproape total lipsită de conținut deoarece, cu excepția cazului prevăzut de art. 598 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală (unde este vorba despre punerea în executare a unei hotărâri care nu era definitivă), celelalte cazuri vizează executarea unor pedepse stabilite prin hotărâri definitive, deci susceptibile de protecția autorității de lucru judecat. Or, propunerea unei astfel de interpretări ar fi contrară logicii instituției contestației la executare care are tocmai rolul de a împiedica executarea unei pedepse în condiții contrare legii. Principiul legalității sancțiunilor de drept penal prevăzut în art. 2 din Codul penal, consacrat constituțional și consolidat convențional în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului este valabil, și el trebuie să funcționeze, adică să fie aplicat, pe toată durata executării pedepsei, până la stingerea acesteia.

Totodată, s-a menționat că, în realitate, răspunsul la chestiunea de drept în discuție este că dispozițiile privind legea penală mai favorabilă prevăzută de art. 6 din Codul penal pot fi aplicate în procedura contestației la executare, dacă instanța care a pronunțat hotărârea de condamnare rămasă definitivă a omis, în mod greșit, acest lucru.

VI. Punctul de vedere al Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Prin concluziile scrise formulate s-a menționat că legea penală mai favorabilă a apărut după rămânerea definitivă a hotărârii împotriva căreia s-a formulat contestația la executare, mai exact în perioada de la liberarea condiționată din executarea pedepsei de 15 ani închisoare și până la considerarea sa ca executată.

În raport cu acest context s-a considerat că sunt îndeplinite toate condițiile legale ale admisibilității unei contestații la executare prin care se invocă legea penală mai favorabilă, drept cauză de micșorare a unei pedepse definitive, conform art. 595 și art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală. Astfel, s-a apreciat că există o pedeapsă definitivă aplicată, pe parcursul executării căreia ori până la considerarea ca executată a acesteia a intervenit o lege penală mai favorabilă, care prevede un maxim mai mic decât pedeapsa efectiv aplicată. În mod evident, cauza de micșorare a pedepsei s-a considerat a fi ulterioară rămânerii definitive a hotărârii, configurându-se astfel ipoteza tipică de incidență a contestației la executare.

S-a arătat că aplicarea dispozițiilor art. 6 din Codul penal celor condamnați definitiv, la data intrării în vigoare a Codului penal din 2014, s-a făcut primordial printr-o procedură specială prevăzută de art. 23 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în

aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, cu modificările ulterioare, și Hotărârea Guvernului nr. 836/2013 privind constituirea și atribuțiile comisiilor de evaluare a incidenței aplicării legii penale mai favorabile în cazul persoanelor aflate în executarea pedepselor și măsurilor educative privative de libertate din perspectiva noilor reglementări penale și procesual penale, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 669 din 31 octombrie 2013.

Totodată, s-a notat, în privința contestatorului din cauza care a prilejuit sesizarea întemeiată pe art. 175 din Codul de procedură penală, că aplicarea art. 6 din Codul penal nu a fost realizată nici conform art. 23 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, cu modificările ulterioare, nici de instanța care l-a judecat și condamnat, ulterior, pentru o altă faptă (Sentința penală nr. 60/2016 a Tribunalului Brăila, definitivă prin Decizia penală nr. 661/2016 a Curții de Apel Galați), deși aceasta din urmă ar fi trebuit să dea eficiență art. 6 alin. (7) din Codul penal cu privire la primul termen al recidivei (constând tocmai în pedeapsa de 15 ani închisoare aplicată prin Sentința penală nr. 341/2011 a Tribunalului Galați, definitivă prin Decizia penală nr. 3.807/2003 a Curții Supreme de Justiție).

Faptul că pedeapsa definitiv aplicată a fost valorificată, ulterior, printr-o altă hotărâre judecătorească, care a ignorat incidența art. 6 din Codul penal, în opinia Ministerului Public, nu face inadmisibilă contestația la executare.

De asemenea s-a considerat că nu reprezintă o atingere adusă autorității de lucru judecat soluția ce va fi dată în contestația la executare care este de natură a produce efecte și asupra hotărârii care nu a dat curs art. 6 din Codul penal (Sentința penală nr. 60/2016 a Tribunalului Brăila, definitivă prin Decizia penală nr. 661/2016 a Curții de Apel Galați).

Aceasta întrucât un asemenea efect este unul intermediar prin modificarea pedepsei aplicate prin hotărârea penală (Sentința penală nr. 341/2001 a Tribunalului Galați, definitivă prin Decizia penală nr. 3.807/2003 a Curții Supreme de Justiție) care a configurat primul termen al recidivei valorificate prin Sentința penală nr. 60/2016 a Tribunalului Brăila, definitivă prin Decizia penală nr. 661/2010 a Curții de Apel Galați, efect care se va produce pe calea contestației la executare exercitate împotriva acestei din urmă hotărâri, iar nu direct, pur și simplu, ca urmare a admiterii contestației la executare împotriva Sentinței penale nr. 341/2001 a Tribunalului Galați.

Pe de altă parte, procurorul a arătat că, în ceea ce privește contestația la executare, fie că vizează Sentința penală nr. 341/2001 a Tribunalului Galați, fie Sentința penală nr. 60/2016 a Tribunalului Brăila, aceasta nu schimbă soluția dată prin aceste hotărâri, nu tranșează asupra unei chestiuni de fond, soluționate cu autoritatea de lucru judecat.

Prin aceleași note scrise, procurorul a susținut că instituția reglementată de art. 595 și art. 598 din Codul de procedură penală asigură conformitatea cu legea a executării unei hotărâri penale, fiind o contestație contra executării, iar nu o contestație contra hotărârii. Or, în opinia Ministerului Public, legalitatea unei pedepse se impune a fi asigurată, inclusiv în faza de executare, acesta fiind rolul contestației la executare care realizează echilibrul între autoritatea de lucru judecat și principiul legalității pedepsei.

În esență, s-a arătat că, prin contestația la executare nu are loc o reapreciere a cuantumului pedepsei, ci o micșorare sau stingere a acesteia, ca urmare a intervenției ulterioare a unei cauze legale imperative.

VII. Examenul jurisprudenței în materie

1. *Jurisprudența națională relevantă*

În materialul transmis de curțile de apel nu au fost identificate hotărâri judecătorești relevante pentru problema de drept ridicată în speță.

2. *Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție*

Din perspectiva deciziilor obligatorii, menite să asigure unificarea practicii judiciare, relevante sunt Decizia nr. 1/2014 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală al Înaltei Curți de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 13 mai 2014, și Decizia nr. 8/2014 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală al Înaltei Curți de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 27 iunie 2014.

3. *Jurisprudența Curții Constituționale*

Decizia relevantă pentru problema de drept analizată este Decizia nr. 62 din 24 februarie 2015 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 7 aprilie 2015 prin care s-a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

În argumentarea acestei decizii s-a arătat că: „în cazul pedepselor definitive, prin aplicarea legii penale mai favorabile legiuitorul nu a înțeles să repună în discuție criteriile de stabilire și individualizare a sancțiunii, ci numai să înlăture de la executare acea parte din sancțiune care excedează maximumului prevăzut de legea nouă, respectiv acea sancțiune mai grea care nu mai este prevăzută de legea nouă. Astfel, Curtea a reținut că legea nouă poate să prevadă o pedeapsă mai ușoară, dar sancțiunea aplicată fie să depășească maximumul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, fie să nu depășească acest maxim. Dacă în primul caz se ajunge la executarea unei sancțiuni care nu are corespondent în legea penală în vigoare, acest raționament nu mai subzistă în cea de-a doua ipoteză. Curtea a apreciat că în cea de-a doua ipoteză este vorba despre punerea în balanță a dreptului unei persoane condamnate la aplicarea legii penale mai favorabile, descris mai sus, și alte drepturi sau valori constituționale, precum principiul securității raporturilor juridice și autoritatea de lucru judecat, care pot contracara parțial sau complet acest drept. Astfel, legiuitorul, având sarcina de a echilibra intensitatea încălcării drepturilor fundamentale ale persoanei condamnate și valorile care justifică această încălcare, a eliminat aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile din Codul penal.

Luând în considerare cele statuate în jurisprudența proprie, dar și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene referitor la principiul autorității de lucru judecat, Curtea a constatat că legiuitorul a limitat aplicarea legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive numai la acele cazuri în care sancțiunea aplicată depășește maximumul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, fără ca în acest mod să fie încălcat art. 15 alin. (2) din Constituție”.

VIII. *Jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului*

Nu au fost identificate decizii relevante în problema de drept analizată.

IX. *Punctul de vedere exprimat de Direcția legislație, studii, documentare și informare juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție*

Cu privire la chestiunea de drept care formează obiectul dosarului a fost exprimat punctul de vedere în sensul că instituția aplicării legii penale mai favorabile reglementată în art. 6 din Codul penal este incidentă în ipoteza în care legea penală mai favorabilă a intervenit după liberarea condiționată a persoanei

condamnate, iar ulterior intervenirii legii penale mai favorabile s-a dispus executarea restului de pedeapsă, printr-o nouă hotărâre definitivă de condamnare, prin care instanța nu s-a pronunțat cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 6 din Codul penal.

În esență, opinia exprimată s-a întemeiat, în primul rând, pe argumentul că persoana liberată condiționat, cu privire la care instanța dispune revocarea liberării condiționate și executarea restului de pedeapsă, se situează în intervalul cuprins între rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și executarea completă a pedepsei închisorii, iar „executarea completă a pedepsei”, la care se face referire în cuprinsul dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, include și liberarea condiționată și, cu atât mai mult, ipoteza în care, ca efect al revocării liberării condiționate, instanța dispune executarea restului de pedeapsă.

Sub un al doilea aspect s-a notat că art. 6 din Codul penal — *aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei* — are rolul de a asigura legalitatea pedepsei, așa cum s-a consacrat atât prin Decizia nr. 1/2014 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală al Înaltei Curți de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 13 mai 2014, cât și prin Decizia nr. 62/2015 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 7 aprilie 2015, neputând fi exclusă incidența dispozițiilor art. 6 din Codul penal ori de câte ori pedeapsa aplicată depășește maximumul special prevăzut de legea nouă. Astfel, asigurarea caracterului legal al pedepsei, prin înlăturarea „plusului” de pedeapsă care devine lipsit de temei legal, se impune atât în cazul persoanei care se află în mod efectiv în executarea pedepsei închisorii, cât și în cazul persoanei care s-a aflat în mod efectiv în executarea pedepsei închisorii, a fost liberată condiționat și, ca efect al revocării liberării condiționate, se află din nou în mod efectiv în executarea pedepsei închisorii.

Totodată, s-a arătat că realizarea echilibrului între principiul autorității de lucru judecat și principiul legalității pedepsei implică o restrângere a principiului autorității de lucru judecat, limitată la înlăturarea părții din pedeapsa aplicată prin hotărârea definitivă de condamnare care depășește maximumul special prevăzut de legea nouă, mai favorabilă, intervenită în intervalul cuprins între rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și executarea completă a pedepsei închisorii.

Dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal, cu restrângerea principiului autorității de lucru judecat pe care o implică, sunt aplicabile în ipoteza persoanei liberate condiționat, cu privire la care s-a dispus executarea restului de pedeapsă printr-o nouă hotărâre definitivă de condamnare, dar prin care instanța nu s-a pronunțat cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 6 din Codul penal, deoarece această persoană se situează în intervalul cuprins între rămânerea definitivă a hotărârii inițiale de condamnare și executarea completă a pedepsei închisorii dispusă prin aceasta.

X. *Dispoziții legale incidente*

Constituția României

Art. 15. — Universalitatea

(2) Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

Codul penal

Art. 6. — Aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei

(1) Când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei închisorii sau amenzii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, sancțiunea aplicată, dacă depășește maximumul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, se reduce la acest maxim.

(2) Dacă după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare la detențiune pe viață și până la executarea ei a intervenit o lege care prevede pentru aceeași faptă numai pedeapsa închisorii, pedeapsa detențiunii pe viață se înlocuiește cu maximumul închisorii prevăzut pentru acea infracțiune.

(3) Dacă legea nouă prevede în locul pedepsei închisorii numai amenda, pedeapsa aplicată se înlocuiește cu amenda, fără a se putea depăși maximul special prevăzut în legea nouă. Ținându-se seama de partea executată din pedeapsa închisorii, se poate înlătura în totul sau în parte executarea amenzii.

(4) Măsurile educative neexecutate și neprevăzute în legea nouă nu se mai execută, iar cele care au corespondent în legea nouă se execută în conținutul și limitele prevăzute de aceasta, dacă este mai favorabilă.

(5) Când legea nouă este mai favorabilă în condițiile alin. (1)—(4), pedepsele complementare și măsurile de siguranță neexecutate și neprevăzute în legea nouă nu se mai execută, iar cele care au corespondent în legea nouă se execută în conținutul și limitele prevăzute de aceasta.

(6) Dacă legea nouă este mai favorabilă numai sub aspectul pedepselor complementare sau măsurilor de siguranță, acestea se execută în conținutul și limitele prevăzute de legea nouă.

(7) Când o dispoziție din legea nouă se referă la pedepse definitiv aplicate, se ține seama, în cazul pedepselor executate până la data intrării în vigoare a acesteia, de pedeapsa redusă sau înlătită potrivit dispozițiilor alin. (1)—(6).

Art. 65. — Conținutul și modul de executare a pedepsei accesorii a interzicerii exercitării unor drepturi

(3) Pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării unor drepturi se execută din momentul rămânării definitive a hotărârii de condamnare și până când pedeapsa principală privativă de libertate a fost executată sau considerată ca executată.

Art. 100. — Condițiile liberării condiționate în cazul pedepsei închisorii

(1) Liberarea condiționată în cazul închisorii poate fi dispusă, dacă:

a) cel condamnat a executat cel puțin două treimi din durata pedepsei, în cazul închisorii care nu depășește 10 ani, sau cel puțin trei pătrimi din durata pedepsei, dar nu mai mult de 20 de ani, în cazul închisorii mai mari de 10 ani;

b) cel condamnat se află în executarea pedepsei în regim semideschis sau deschis;

c) cel condamnat a îndeplinit integral obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, afară de cazul când dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească;

d) instanța are convingerea că persoana condamnată s-a îndreptat și se poate reintegra în societate.

(6) Intervalul cuprins între data liberării condiționate și data împlinirii duratei pedepsei constituie termen de supraveghere pentru condamnat.

Art. 104. — Revocarea liberării condiționate

(1) Dacă pe durata supravegherii persoana condamnată, cu rea-credință, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile impuse, instanța revocă liberarea și dispune executarea restului de pedeapsă.

(2) Dacă după acordarea liberării cel condamnat a săvârșit o nouă infracțiune, care a fost descoperită în termenul de supraveghere și pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă liberarea și dispune executarea restului de pedeapsă. Pedeapsa pentru noua infracțiune se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor de la recidivă sau pluralitate intermediară.

(3) Dispozițiile alin. (1) și alin. (2) se aplică în mod corespunzător și în cazul liberării condiționate din executarea pedepsei detențiunii pe viață.

Codul de procedură penală

Art. 595. — Intervenirea unei legi penale noi

(1) Când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare sau a hotărârii prin care s-a aplicat o măsură educativă intervine o lege ce nu mai prevede ca infracțiune fapta pentru care s-a pronunțat condamnarea ori o lege care prevede

o pedeapsă sau o măsură educativă mai ușoară decât cea care se execută ori urmează a se executa, instanța ia măsuri pentru aducerea la îndeplinire, după caz, a dispozițiilor art. 4 și art. 6 din Codul penal.

(2) Aplicarea dispozițiilor alin. (1) se face din oficiu sau la cererea procurorului ori a persoanei condamnate de către instanța de executare, iar dacă persoana condamnată se află în executarea pedepsei sau a unei măsuri educative, de către instanța corespunzătoare în grad în a cărei circumscripție se află locul de deținere sau, după caz, centrul educativ ori centrul de detenție.

Art. 598. — Contestația la executare

(1) Contestația împotriva executării hotărârii penale se poate face în următoarele cazuri:

a) când s-a pus în executare o hotărâre care nu era definitivă;

b) când executarea este îndreptată împotriva altei persoane decât cea prevăzută în hotărârea de condamnare;

c) când se ivește vreo nelămurire cu privire la hotărârea care se execută sau vreo împiedicare la executare;

d) când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și d), contestația se face, după caz, la instanța prevăzută la art. 597 alin. (1) sau (6), iar în cazul prevăzut la alin. (1) lit. c), la instanța care a pronunțat hotărârea ce se execută. În cazul în care nelămurirea privește o dispoziție dintr-o hotărâre pronunțată în apel sau în recurs în casație, competența revine, după caz, instanței de apel sau Înaltei Curți de Casație și Justiție.

XI. Raportul asupra chestiunii de drept supuse dezlegării

Analizând chestiunea de drept supusă dezlegării, judecătorul-raportor a apreciat că se impune admiterea sesizării formulate de Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori, în Dosarul nr. 4.874/233/2016, stabilind că dispozițiile art. 6 din Codul penal sunt incidente în ipoteza în care legea penală mai favorabilă a intervenit după liberarea condiționată a persoanei condamnate, iar ulterior s-a dispus executarea restului de pedeapsă, printr-o nouă hotărâre definitivă de condamnare, prin care instanța nu s-a pronunțat cu privire la aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei.

XII. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

A. Cu privire la condițiile de admisibilitate ale sesizării

Înalta Curte de Casație și Justiție a fost legal sesizată, fiind îndeplinite cerințele impuse de dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală, existând o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei ce formează obiectul Dosarului nr. 4.874/233/2016, aflat pe rolul Curții de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Din verificările efectuate a rezultat și faptul că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii asupra chestiunii a cărei dezlegare se solicită și, de asemenea, această chestiune nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Constatând deci îndeplinite condițiile de admisibilitate menționate de art. 475 din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție poate proceda la analizarea pe fond a chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze.

B. Cu privire la chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită

Aplicarea legii penale mai favorabile, cu valoare de principiu, este consacrată prin art. 15 alin. (2) din Constituția României, care prevede că legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

Ilustrarea acestui principiu constituțional se regăsește și în dispozițiile art. 6 din Codul penal, în conformitate cu care, când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei închisorii sau amenzii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, sancțiunea aplicată, dacă depășește maximumul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, se reduce la acest maxim.

Referindu-se la scopul reglementării art. 6 din Codul penal, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală al Înaltei Curți de Casație și Justiție a indicat prin considerentele Deciziei nr. 1/2014 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 13 mai 2014), că acesta „(...) este de a oferi suport legal unei pedepse definitive în raport cu noua lege și până la încetarea oricăror efecte ale condamnării ce vor interveni prin reabilitare. Așadar, principiul legalității pedepselor impune ca pedeapsa să aibă susținere legală și după aplicarea ei, nefiind admisă executarea unei pedepse mai mari decât cea prevăzută în legea nouă mai favorabilă. Mecanismul de aplicare a legii penale mai favorabile, în cazul pedepselor definitive, este limitat la asigurarea legalității pedepsei aplicate prin hotărârea definitivă de condamnare conform legii penale anterioare, în raport cu legea penală nouă. Acest mecanism implică eliminarea plusului de pedeapsă care avea temei legal în Codul penal anterior, dar care, prin intrarea în vigoare a noului Cod penal, rămâne lipsit de temei legal, asigurându-se astfel legalitatea pedepsei aplicate prin hotărârea definitivă de condamnare, după intrarea în vigoare a legii penale noi (...)”.

Incidența dispozițiilor art. 6 din Codul penal nu poate fi exclusă ori de câte ori pedeapsa aplicată depășește maximumul special prevăzut de legea nouă și există un plus de pedeapsă deoarece nimeni nu poate fi supus executării unei pedepse sau unei părți din sancțiune care excedează maximumului special prevăzut de legea nouă. Așa cum s-a arătat în doctrină, un plus de pedeapsă, pentru care nu mai există lege, este tot așa de inexistent în fața regulii *nula poena sine lege* ca și o pedeapsă întregă pentru care nu mai există lege (Vintilă Dongoroz, *Drept penal — reeditarea ediției din 1939*, Asociația Română de Științe Penale, București, 2000, p. 111).

Caracterul imperativ al dispozițiilor art. 6 din Codul penal, derivat din menirea acestui text legal de a asigura caracterul legal al pedepsei, este consacrat de legiuitor prin reglementarea unor dispoziții de natură temporară, respectiv art. 23 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative, care cuprind dispoziții procesual penale, cu modificările ulterioare, care cuprind dispoziții speciale de procedură privind soluționarea cererilor, contestațiilor și sesizărilor, introduse în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a noului Cod penal, având ca obiect aplicarea art. 6 din acest cod. Pentru aceeași rațiune a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. 836/2013 privind constituirea și atribuțiile comisiilor de evaluare a incidenței aplicării legii penale mai favorabile în cazul persoanelor aflate în executarea pedepselor și măsurilor educative privative de libertate din perspectiva noilor reglementări penale și procesual penale.

În virtutea aceluiași caracter obligatoriu al dispozițiilor art. 6 din Codul penal, legiuitorul a prevăzut la art. 595 din Codul de procedură penală că instanța are obligația să ia măsuri pentru ducerea la îndeplinire a dispozițiilor art. 6 din Codul penal când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare sau a hotărârii prin care s-a aplicat o măsură educativă intervine o lege care prevede o pedeapsă sau o măsură educativă mai ușoară decât cea care se execută sau urmează a se executa.

De asemenea este de observat că art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală reglementează contestația la executare pentru ipoteza în care se invocă amnistia, prescripția,

grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei, iar noua reglementare nu mai face referire la ivirea incidentului în cursul executării pedepsei, așa cum prevedea art. 461 din Codul de procedură penală din 1968. Legiuitorul, considerând că o astfel de procedură se referă la executarea pedepsei, și nu la fondul cauzei, a reglementat-o în cadrul fazei de executare a hotărârii penale definitive și nu în capitolul privitor la căile de atac extraordinare. Astfel, s-a ales calea cea mai ușoară de intervenție pentru asigurarea legalității pedepsei, dându-se posibilitatea condamnatului să acționeze imediat în favoarea sa, după caz, la instanța de executare sau instanța corespunzătoare instanței de executare în a cărei circumscripție se află locul de deținere.

Mai este de remarcat că rațiunea dispozițiilor art. 6 din Codul penal nu este aceea de a repune în discuție criteriile de stabilire și individualizare a sancțiunii, de a-l aduce pe condamnat în aceeași situație în care s-ar fi aflat dacă succesiunea de legi ar fi intervenit în cursul procesului, ci doar de a înlătura de la executare partea din sancțiune care depășește maximumul special prevăzut de legea nouă, cu scopul de a asigura respectarea principiului legalității pedepsei în raport cu dispoziția legală în vigoare.

În același sens s-a statuat prin considerentele Deciziei nr. 62/2015 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 7 aprilie 2015.

Și în doctrină s-a subliniat că: „în cazul când legea nouă intervine înainte de judecarea definitivă a cauzei, criteriile pentru determinarea caracterului mai favorabil sunt multiple: quantumul sau conținutul pedepselor, condițiile de incriminare, cauzele care exclud sau înlătură responsabilitatea, influența circumstanțelor atenuante și de agravare, tentativă și recidivă etc. Atunci, însă, când legea nouă intervine după judecarea definitivă a cauzei, pentru determinarea caracterului mai favorabil se are în vedere numai quantumul sau conținutul pedepsei — *mitior poena*” (V. Dongoroz s.a. *Explicații teoretice ale Codului penal român. Partea generală*, vol. I, Editura Academiei RSR, 1969, p. 92).

În cadrul mecanismului de aplicare a legii penale mai favorabile pedepselor definitive nu are loc o nouă individualizare judiciară a pedepsei, ci o individualizare legală. Aceasta, pentru că în privința legii vechi individualizarea a epuizat toate criteriile (legale și judiciare), pe când în privința legii noi se va face numai o individualizare legală (C. Barbu, *Aplicarea legii penale în spațiu și timp*, Editura Științifică, București, 1972, p. 243).

În consecință, singurul criteriu pe care legiuitorul îl pune la dispoziția judecătorului chemat să aprecieze dacă se impune înfrângerea autorității de lucru judecat a unei hotărâri cu privire la quantumul pedepsei aplicate definitiv este acela al celei mai grele situații la care s-ar putea ajunge, în abstract, potrivit legii noi.

Analizând dispozițiile art. 6 din Codul penal în raport cu principiul autorității de lucru judecat, prin decizia nr. 8/2014 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală al Înaltei Curți de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 27 iunie 2014, s-a stabilit că: „(...) art. 6 din Codul penal realizează echilibrul dintre principiul autorității de lucru judecat și aplicarea legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive. Dispoziția menționată justifică limitarea autorității de lucru judecat exclusiv prin necesitatea asigurării efectivității principiului legalității pedepsei (aceasta trebuind să aibă un suport legal atât în momentul pronunțării sale, cât și în cel al executării). Prin urmare, privitor la pedepsele definitive, prin aplicarea legii penale mai favorabile, legiuitorul nu a înțeles să repună în discuție criteriile de stabilire și individualizare a sancțiunii, ci numai să înlătore de la executare acea parte din sancțiune care excede maximumului prevăzut de legea nouă, respectiv acea sancțiune mai grea care nu mai este prevăzută de legea nouă”.

Verificând dacă, potrivit art. 6 din Codul penal, se impune modificarea unei sancțiuni definitiv aplicate, comparația se va realiza numai între quantumul pedepsei aplicate și maximul prevăzut de legea nouă. Reducerea va opera numai când quantumul pedepsei aplicate este superior maximului prevăzut de legea nouă, în toate situațiile numai la maximul nou, niciodată la o limită inferioară acestui maxim, pentru a se asigura conformitatea cu legea penală nouă mai favorabilă.

Asigurarea caracterului legal al pedepsei, prin înlăturarea plusului de pedeapsă care devine lipsit de temei legal, în mecanismul de aplicare a legii penale mai favorabile cu privire la pedepse definitiv stabilite, se justifică în cazul în care legea penală mai favorabilă intervine în intervalul cuprins între rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și executarea completă a pedepsei închisorii, iar persoana se află în executarea pedepsei închisorii.

Persoana liberată condiționat se situează în acest interval, liberarea condiționată fiind un mijloc de individualizare a pedepsei ce constă în punerea în libertate a condamnatului din locul de deținere mai înainte de executarea în întregime a pedepsei, sub condiția ca până la împlinirea duratei acesteia să nu mai săvârșească infracțiuni. Persoana liberată condiționat se află, virtual, în executarea pedepsei închisorii, executând pedeapsa accesorie conform art. 65 alin. (3) din Codul penal.

Ca atare, sunt aplicabile dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal și față de persoana liberată condiționat cu privire la care instanța dispune revocarea liberării condiționate și executarea restului de pedeapsă, aceasta fiind situată în intervalul cuprins între rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și executarea completă a pedepsei închisorii.

Având în vedere argumentele anterior expuse, în virtutea aplicării cu caracter obligatoriu a dispozițiilor art. 6 din Codul penal, se consideră că momentul intervenirii legii penale mai favorabile, ca moment ulterior rămânerei definitive a hotărârii de condamnare, se raportează la hotărârea definitivă inițială de condamnare, iar nu la noua hotărârea definitivă de condamnare prin care nu s-a analizat incidența dispozițiilor art. 6 din Codul penal.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 475 și art. 477 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 4.874/233/2016, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă instituția aplicării legii penale mai favorabile reglementată de art. 6 din Codul penal este incidentă sau nu în situația în care legea penală mai favorabilă a intervenit după liberarea condiționată din executarea pedepsei, iar ulterior modificării legislative restul de pedeapsă rămas neexecutat a fost revocat printr-o altă hotărâre de condamnare, rămasă definitivă, prin care nu s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 6 din Codul penal”.

Stabilește că dispozițiile art. 6 din Codul penal sunt incidente în ipoteza în care legea penală mai favorabilă a intervenit după liberarea condiționată a persoanei condamnate, iar ulterior s-a dispus executarea restului de pedeapsă, printr-o nouă hotărâre definitivă de condamnare, prin care instanța nu s-a pronunțat cu privire la aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei.

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 25 aprilie 2017.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE A ÎNALTEI CURȚI
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **MIRELA SORINA POPESCU**

Magistrat-asistent,
Diana Gabriela Vlădaia

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURIICONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL**HOTĂRÂRE****pentru modificarea și completarea Regulamentului privind examenul de capacitate al judecătorilor stagiari și al procurorilor stagiari, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 581/2006**

Având în vedere dispozițiile art. 38 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, și ale art. 106 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările ulterioare,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. I. — Regulamentul privind examenul de capacitate al judecătorilor stagiari și al procurorilor stagiari, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 581/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 789 din 19 septembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 16, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Consiliul Superior al Magistraturii numește comisia de organizare a examenului de capacitate, comisia de elaborare a subiectelor, comisia de corectare, comisia de contestații și comisia de mediere.”

2. La articolul 18 alineatul (1), punctul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„11. afișează baremul de evaluare și notare la centrele de examen, după încheierea probei scrise, și asigură publicarea acestuia, precum și a subiectelor de examen pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii;”

3. La articolul 18 alineatul (1), punctul 12 se abrogă.

4. La articolul 18 alineatul (1), punctele 13 și 15 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„13. preia, în ziua desfășurării examenului, lucrările scrise, organizează transportul acestora de la centrele de examen la centrul de evaluare și răspunde de securitatea lor;

15. predă și primește de la comisiile de corectare și de contestații, după caz, lucrările scrise, borderourile individuale de notare, borderoul centralizator și procesele-verbale cuprinzând deciziile acestor comisii;”

5. La articolul 20, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Comisiile de elaborare a subiectelor și, în cazul probelor scrise, comisiile de corectare, de soluționare a contestațiilor și de mediere sunt numite prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, distinct pentru judecători, respectiv procurori. Comisiile de elaborare a subiectelor pentru probele orale constituie, în cazul acestora, și comisii de examinare.”

6. La articolul 20, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Comisia de mediere este formată din membrii comisiei de elaborare a subiectelor, membrii comisiei de corectare și un alt membru.”

7. La articolul 20, alineatele (5) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Aceeași persoană, cu excepția situației prevăzute la alin. (3¹) și a președintelui comisiilor indicate la alin. (1), nu poate face parte din mai mult de o comisie.

(8) Membrii comisiilor de elaborare a subiectelor, de corectare, de contestații și de mediere vor semna contracte de participare în comisii cu privire la modalitățile de plată și respectarea atribuțiilor ce le revin potrivit dispozițiilor prezentului regulament.”

8. La articolul 24, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Comisia de corectare examinează contestațiile la barem, sub coordonarea președintelui comisiei și cu consultarea comisiei de elaborare a subiectelor.”

9. La articolul 24, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alineatele (4)—(6), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul în care comisia de corectare respinge toate contestațiile, baremele inițiale de evaluare și notare devin definitive.

(5) În cazul în care membrii comisiei de corectare apreciază că una sau mai multe contestații sunt întemeiate, iar membrii comisiei de elaborare a subiectelor sunt de acord cu această soluție, comisia de corectare adoptă baremele definitive.

(6) În situația prevăzută la alin. (5), dacă membrii comisiei de corectare și cei ai comisiei de elaborare a subiectelor nu ajung la un acord, baremele de evaluare și notare definitive se stabilesc de către comisia de mediere. Comisia de mediere hotărăște cu votul majorității membrilor săi.”

10. La articolul 28, alineatele (4) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Fiecare candidat primește teze de concurs tipizate și coli de ciornă câte îi sunt necesare.

(7) Președintele sau vicepreședintele comisiei de organizare a examenului preia lucrările sub semnătură de la responsabilii de sală, membrii comisiei de organizare procedând ulterior la amestecarea și numerotarea lucrărilor.”

11. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — (1) Corectarea lucrărilor se face conform baremelor și ghidurilor de corectare stabilite de comisia de elaborare a subiectelor, pentru fiecare subiect de examen, bareme care se afișează după încheierea probelor scrise, la centrele de examen. În termen de 24 de ore de la afișare candidații pot face contestații la barem, care se transmit Consiliului Superior al Magistraturii și se soluționează potrivit art. 24 alin. (3)—(6).

(2) În situațiile prevăzute la art. 24 alin. (4) și (5), contestațiile la barem se soluționează în termen de 48 de ore de la expirarea termenului de contestare, iar în situațiile prevăzute la art. 24 alin. (6), în termen de 72 de ore de la expirarea termenului de contestare. Soluția se motivează în termen de 3 zile de la expirarea termenului prevăzut pentru soluționarea contestațiilor. Baremele definitive stabilite în urma soluționării contestațiilor se publică de îndată pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii.

(3) În cazul admiterii de contestații la barem, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii poate dispune sancționarea membrilor comisiei de elaborare a subiectelor care sunt răspunzători de admiterea contestațiilor, în măsura în care se reține reaua-credință sau grava neglijență a acestora.

(4) Persoanele prevăzute la alin. (3) pot fi sancționate cu reducerea sau neplata drepturilor bănești cuvenite pentru activitatea prestată; acestor persoane le poate fi interzisă și participarea în comisii similare pe o perioadă de până la 3 ani.

(5) Sancțiunile prevăzute la alin. (4) se aplică în funcție de circumstanțele concrete și proporțional cu consecințele produse.”

12. După articolul 29 se introduce un nou articol, articolul 29¹, cu următorul cuprins:

„Art. 29¹. — (1) Corectarea lucrărilor se face separat de către 2 membri ai comisiei de corectare, pentru fiecare dintre materiile prevăzute la art. 12 alin. (2), respectându-se baremele de evaluare și de notare și ghidurile de corectare stabilite de comisia de elaborare a subiectelor sau modificate în conformitate cu dispozițiile art. 29 alin. (1). Lucrările scrise se notează, pentru fiecare dintre materiile prevăzute la art. 12 alin. (2), cu note de la 10 la 0, cu două zecimale. Corectarea și notarea pe baza baremului se înregistrează în borderouri de notare separate, de către fiecare corector, semnate de aceștia

pe fiecare pagină. Nota finală la fiecare materie o reprezintă media celor două note acordate. Dacă între notele acordate diferența este mai mare de un punct, nota finală va fi stabilită de o comisie formată din cei 2 corectori și un arbitru desemnat dintre ceilalți corectori de către președintele comisiilor, prin tragere la sorți. Nota dată la reevaluare se consemnează într-un borderou de notare distinct, sub semnătura celor 3 membri ai comisiei de reevaluare, și se trece pe lucrare, în rubrica specială a foii de concurs, cu cerneală neagră, sub semnătură, de către comisia de organizare a examenului. Nota 1 se acordă atunci când punctajul obținut de candidat, ca medie sau în urma reevaluării, este mai mic sau egal cu această notă.

(2) Pe timpul corectării, colțul lucrării nu se desigilează. Notele acordate se înscriu în borderou sub semnătura celor care le-au acordat și apoi pe lucrare, în rubrica specială a foii de concurs, cu cerneală neagră, sub semnătură, de către comisia de organizare a examenului. După ce toate lucrările scrise au fost corectate și notate, iar notele înscrise pe lucrări, acestea se deschid în prezența președintelui comisiei de organizare a examenului, iar notele finale se înregistrează imediat în borderourile de examen.

(3) Mediile aritmetice vor fi calculate cu două zecimale.”

13. La articolul 38, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — (1) Candidații declarați admiși la examen au dreptul, în ordinea mediilor, să își aleagă posturile, în termen de 15 zile libere de la publicarea acestora în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. În acest sens, candidații vor fi convocați de către Consiliul Superior al Magistraturii, în vederea repartizării pe post. Candidații nu pot reveni asupra opțiunii formulate.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Mariana Ghena**

București, 12 iunie 2017.
Nr. 671.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

